

Дело С-45/07

Комисия на Европейските общности

срещу

Република Гърция

„Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 10 ЕО и 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО — Морска безопасност — Контрол на корабите и пристанищните съоръжения — Международни споразумения — Съответни области на компетентност на Общността и на държавите членки“

Заключение на генералния адвокат г-н У. Вот, представено на 20 ноември 2008 г.	I - 704
Решение на Съда (втори състав) от 12 февруари 2009 г.	I - 716

Резюме на решението

- 1. Държави членки — Задължения — Задължение за лоялно сътрудничество с общностните институции — Сигурност на корабите и пристанищните съоръжения (членове 10 ЕО и 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО; Регламент № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета)*

2. *Европейски общности — Институции — Задължения — Задължение за лоялно сътрудничество — Реципрочност*
(членове 10 ЕО и 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО)
3. *Международни споразумения — Общност, която не е член на международна организация — Област от външната компетентност на Общността*
4. *Международни споразумения — Споразумения, сключени от държавите членки — Споразумения, предхождащи сключването на Договора за ЕО — Член 307 ЕО — Приложно поле*
(член 307, параграф 1 ЕО)

1. Доколкото общностните правила се приемат за постигане на целите на Договора, държавите членки не могат извън рамката на общностните институции да поемат задължения, които могат да засегнат посочените правила или да променят обхвата им. Разпоредбите на Регламент № 725/2004 относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения, който има като правно основание член 80, параграф 2 ЕО, втора алинея от който се позовава на член 71 ЕО, представляват общностни правила, приети за постигане на целите на Договора.

Като приканва Комитета по морска безопасност на Международната морска организация (ММО) да разгледа съставянето на контролни списъци („check lists“) или други подходящи инструменти за подпомагане на държавите, които са договарящи се страни по Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, при проверката на съответствието на корабите и пристанищните съоръжения с изискванията на глава XI—2 от прило-

жението към тази конвенция и на Международния кодекс за сигурност на корабите и пристанищните съоръжения, държава членка представя пред посочения комитет предложение, което е от такъв характер, че може да бъде основание за образуването на процедура, която би могла да доведе до приемането от ММО на нови правила. Приемането на такива нови правила обаче би имало за последица оказване на влияние по отношение на Регламента, тъй като общностният законодател е решил по същество да инкорпорира тези два международни инструмента в общностното право.

При тези обстоятелства държавата членка, задействала една такава процедура, поема инициатива, която може да засегне разпоредбите на Регламента, което представлява неизпълнение на задълженията, произтичащи от членове 10 ЕО и 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО.

(вж. точки 17, 18 и 21—23)

2. Евантуално нарушение от страна на Комисията на член 10 ЕО не може да позволи на държава членка да поема инициативи, които могат да засегнат общностни правила, приети за постигане на целите на Договора, при това в нарушение на задълженията на тази държава членка, които произтичат от членове 10 ЕО и 71 ЕО и член 80, параграф 2 ЕО. Всъщност държава членка не може да си позволи да приема едностранно коригиращи или защитни мерки, които имат за цел предотвратяване на евентуално нарушение от страна на институция на правилата на общностното право.

(вж. точка 26)

3. Единствено обстоятелството, че Общността не е член на международна организация, по никакъв начин не позволява на държава членка, която действа индивидуално в рамките на участието си в международна организация, да поема задължения, които могат да засегнат общностни правила, приети за постигане на целите на Договора.

Фактът, че Общността няма статут на член на международна организация, не е пречка за ефективното упражняване на външната компетентност на Общността, по-специално посредством държавите членки, които действат солидарно в интерес на Общността.

(вж. точки 30 и 31)

4. Член 307, параграф 1 ЕО може да се прилага само ако съществува несъвместимост между, от една страна, задължение, което произтича от международна конвенция, и от друга страна, задължение, произтичащо от общностното право.

(вж. точка 35)